

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Der toner et Kvad over Tidens Hav

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Der toner et Kvad over Tidens Hav", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946, 1944-1964*, s. 77. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid66486/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

No. 22.

Moses-Kvadet.

Egen Melodi af C. Barnskow.

- 1 Der toner et Kvad over Tidens Hav,
Som Guds-Folket kan aldrig forglemme,
Det stiger fra *Moses* den skjulte Grav,
Det tillaans fik hans Navn og hans Stemme!

- 2 Jeg havde min Vugge ved Nilens Bredd,
I et Haar hængde Døden og Livet,
Jeg vidste det ikke, men dog jeg græd,
For jeg frøs under Flægen og Sivet!

- 3 Min Vugge blev flyttet til Kongens Gaard,
Der jeg smilde ad Døden og Livet,
Jeg drømte mig salig i Ungdoms-Aar,
Dog var Lykken som Flægen og Sivet!

- 4 Det skrev med min Kiep jeg i Ørkens Sand,
Da graahærdet jeg saae mig tilbage,
Og vogtede Faar i et fremmed Land,
Efter Ungdommens kronede Dage.

- 5 Min Kiep blev dog bedre end Kongevaand,
Det Kong Pharao maatte vel sande:
Han dukked for Hyrden med Kiep i Haand,
Som en Steen i de mægtige Vande.

- 6 Hvor Hjorden jeg vogted, mens Haar blev graat,
Som en Konge mit Folk jeg gav Love,
Det aldrig kan glemmes, mens Hav er blaat,
Og mens Fuglene sjunge i Skove!

7 Jeg kom ikke ind i det faure Land,
Maatte lade med Synet mig nøie,
Men sank mine Been i Ørkens Sand,
Som Syvstjernen dog tindred mit Øie!

8 *Ebræernes* Leder til *Jordans* Flod,
Giennem Havets de brusende Bølger,
Den Kæmpe, som bedst under Solen stod,
Det er Navnet, som evig mig følger!

No. 23.

Moses i Ørken.

Kan synges som: Abraham sad i Mamre Lund.

1 Der gik en Hyrde og vogted Faar,
I Midians Land i Ørken,
Ved firsindstyve var Hyrdens Aar,
Dog minked det ei med Styrken.

2 Den Faare-Hyrde var *Amrams* Søn
Opvoxet i Konge-Borgen,
Landflygtig bar han sin Kraft i Løn,
Saa bar han og Hjerte-Sorgen.

3 Han sig forivred i Ungdoms Aar,
Og læmmed ei Kæmpe-Modet,
Men Gud ham lærde med trange Kaar
Den Konst at slaae Vand i Blodet.

4 Hver Prindse-Nykke fra Kongesal
I Ørken han lod og fare,
Med Øie klart og med Kinden sval
Paa Hjorden tog godt han vare.